

25 Αυγούστου, 1990 :

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΙΣΣΟΝΕΡΓΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 554/86, 754/86).

- 5 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί — Διοριζόμενοι με σύμβαση — Θέση Καθηγητή Σωματικής Αγωγής — Ο Περί των Εκπαιδευτικών Λειτουργών με Σύμβαση (Διορισμός σε Θέση στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμος του 1985 (Ν. 161/85) (ο Νόμος) — Εφαρμοστές αρχές.
- 10 Ακυρωτική Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δεδικασμένο — Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί — Για τη δημιουργία δεσμευτικού προηγούμενου είναι αναγκαίο οι προσβαλλόμενοι διορισμοί να βασίζονται στο ίδιο νομικό καθεστώς με τους διορισμούς που ακυρώθηκαν σε προηγούμενη υπόθεση.
- 15 Αίτηση Ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Οι αιτητές που δεν έχουν τα προσόντα να υποβάλουν αίτηση για να θεωρηθούν ως υποψήφιοι, δεν έχουν έννομο συμφέρον να προσβάλουν τους διορισμούς αυτών που διορίστηκαν.
- 20 Αίτηση Ακυρώσεως — Προθεσμία — Ενάρξη — 75 ημέρες από τη λήψη της επίδικης απόφασης — Σύνταγμα — Άρθρο 146.3.
- 25 Σύνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγματικότητα νόμου — Αρχή της διάκρισης των Εξουσιών — Κατά πόσο ο Περί των Εκπαιδευτικών Λειτουργών με Σύμβαση (Διορισμός σε Θέση στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμος του 1985 (Ν. 161/85) παραβιάζει την Αρχή της διάκρισης των Εξουσιών.

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28 — Αρχή της ισότητας
— Εφαρμοστέες αρχές — Υιοθέτηση των αρχών στην απόφαση
Χριστούδια.

Οι προσβαλλόμενοι διορισμοί έγιναν με βάση το Άρθρο 3(2) του Νόμου και αναφέρονταν σε "εκπαιδευτικό λειτουργό με σύμβαση ο οποίος βρίσκεται στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία κατά την 1.12.85." 5

Προσφυγή αρ. 554/86 10

Οι αιτητές ήταν υποψήφιοι Καθηγητές Σωματικής Αγωγής. Αρχικά καταχώρησαν την προσφυγή αρ. 903/85 που ακύρωσε το διορισμό των ενδιαφερομένων προσώπων. Μετά την καταχώρηση της πιο πάνω προσφυγής, πληροφορήθηκαν από την Επιτροπή ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα διορίστηκαν και πάλι με σύμβαση με δύο ξεχωριστές και αυτοτελείς αποφάσεις της, ημερ. 25.11.85 και 2.4.86 και καταχώρησαν στις 2.9.86 την προσφυγή αρ. 554/86. Η προσφυγή αυτή καταχωρήθηκε μετά την εκπνοή των 75 ημερών που προβλέπεται στο Άρθρο 146.3 του Συντάγματος. 15 20

Οι καθ' ων η αίτηση ήγειραν προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενοι ότι η προσφυγή ήταν εκπρόθεσμη. Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι δεν έγινε δημοσίευση των αποφάσεων στην Επίσημη Εφημερίδα και η προσφυγή αρ. 554/86 καταχωρήθηκε όταν οι εν λόγω αποφάσεις περιείλθαν σε γνώση τους από επιστολή της Επιτροπής προς τον δικηγόρο τους. 25

Αποφασίστηκε ότι:

Η προθεσμία για καταχώρηση προσφυγής αρχίζει από την πλήρη γνώση της διοικητικής πράξης. Στην παρούσα υπόθεση, αφού δεν έγινε δημοσίευση, δεν υπάρχουν άλλα στοιχεία με βάση τα οποία θα αποκτούσαν γνώση οι αιτητές, εκτός από την επιστολή που αναφέρεται πιο πάνω. Επομένως η προδικαστική ένσταση που ήγειραν οι καθ' ων η αίτηση αναφορικά με το εκπρόθεσμο της προσφυγής απορρίπτεται. 30 35

Οι προσβαλλόμενοι διορισμοί έγιναν μετά την ψήφιση του Νόμου, σε αντιδιαστολή με τους διορισμούς που ήσαν αντικείμενο της προσφυγής αρ. 903/85, που έγιναν πριν και επομένως εβασίζοντο σε διαφορετικό νομικό καθεστώς. Ως εκ τούτου, δεν εγείρεται θέμα δедικασμένου, ούτε θέμα μη συμμόρφωσης της Διοίκησης προς την απόφαση στην προσφυγή 903/85. Επιπρόσθετα οι διορισμοί με σύμβαση έγιναν κάτω από το Άρθρο 3(1) του Νόμου, το οποίο έδιδε διακριτική ευχέρεια στην Επιτροπή να προβεί σε διορισμό με σύμβαση κατά πα- 40

ρέκκληση από τις διατάξεις των άλλων Νόμων και Κανονισμών. Η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής ασκήθηκε μετά από σύγκριση όλων των υποψηφίων, συμπεριλαμβανομένων και των αιτητών. Επομένως η προσφυγή αποτυγχάνει.

5

Προσφυγή αρ. 754/86

Οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρον να εγείρουν την προσφυγή αυτή και να ζητούν διορισμό με βάση το Άρθρο 3(2) του Νόμου, αφού δεν ανήκαν στην κατηγορία των εκπαιδευτικών οι οποίοι αναφέρονταν στο άρθρο αυτό. Ως εκ τούτου η προσφυγή απορρίπτεται.

10

Αναφορικά με το θέμα της αντισυνταγματικότητας του Νόμου και της παραβίασης της Αρχής της διάκρισης των εξουσιών που εγέρθηκε, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ο Νόμος αυτός δεν αφαιρεί καμιά αρμοδιότητα της Επιτροπής, αλλά ρυθμίζει την άσκηση των εξουσιών της να διορίζει εκπαιδευτικούς λειτουργούς.

15

Η απάντηση στον ισχυρισμό των αιτητών για παραβίαση της αρχής της ισότητας και για την ανάγκη δημόσιας γνωστοποίησης των κενών θέσεων, δίδεται με την απόφαση στην υπόθεση **Χριστούδια**.

20

Το σκεπτικό της απόφασης **Χριστούδια** εφαρμόζεται κατ' αναλογία στο Νόμο αρ. 161/85.

25

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30

Republic v. Christoudia and Another (1988) 3(C) C.L.R. 2622,

Κουφαλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1784,

35

Κρονίδου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 823,

Kissonergis and Others v. Republic (1987) 3 C.L.R. 312.

Προσφυγές.

40

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία διόρισε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Καθηγητή Σωματικής Αγωγής με σύμβαση αντί των αιτητών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

Γ. Φράγκου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους
Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Οι δυο αυτές προσφυγές συνεκδικάστη-
καν γιατί έχουν κοινά νομικά σημεία και σχετιζόμενα πραγμα-
τικά γεγονότα. Οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα είναι
τα ίδια.

10

Με την προσφυγή αρ. 554/86, οι αιτητές ζητούν δήλωση του
Δικαστηρίου ότι η απόφαση και/ή πράξη της Επιτροπής Εκπαι-
δευτικής Υπηρεσίας, που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως η Επι-
τροπή, ημερομηνίας 25 Νοεμβρίου, 1985, όπως και 2 Απριλίου,
1986, με την οποία η Επιτροπή διόρισε τα ενδιαφερόμενα μέρη
στη θέση Καθηγητή Σωματικής Αγωγής με σύμβαση από 1 Δε-
κεμβρίου, 1985 και/ή από 1 Απριλίου, 1986, αντί των αιτητών,
είναι άκυρη και στερημένη οιοδήποτε έννομου αποτελέσματος.

15

20

Οι διορισμοί αυτοί έγιναν σε εφαρμογή του Περί των Εκπαι-
δευτικών Λειτουργιών με Σύμβαση (Διορισμός σε Θέση στη Δημό-
σια Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμου του 1985 (Νόμος αρ. 161 του
1985), που θα αναφέρεται στη συνέχεια ως ο Νόμος, από 1 Δε-
κεμβρίου, 1985 μέχρι 31 Μαρτίου, 1986 με απόφαση ημερομηνίας
25 Νοεμβρίου, 1985 και "την παράταση" του διορισμού των από 1
Απριλίου 1986 μέχρι 31 Αυγούστου, 1986, με απόφαση ημερομη-
νίας 2 Απριλίου, 1986.

25

Με την προσφυγή αρ. 754/86 προσβάλλεται:

30

(α) η παράλειψη και/ή άρνηση της Επιτροπής να θεωρήσει και/ή
να κρίνει τους αιτητές σαν υποψήφιους για διορισμό και/ή
συγκρίνει τους αιτητές με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και/ή
να διορίσει τους αιτητές παρά το δεδικασμένο και την αρχή
των ίσων ευκαιριών και αξιοκρατίας σαν Καθηγητές Μέσης
Εκπαίδευσης, και

35

(β) διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση της
Επιτροπής να διορίσει κατ' εφαρμογή του Νόμου και/ή με
εντολή ή βάσει πίνακα που αποφάσισε ο καθ' ου η αίτηση αρ.
2 και/ή αρ. 3, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα του πίνακα που
ήσαν ήδη διορισμένα κατά παράνομη διαδικασία με προηγη-
θείσα σύμβαση αντί των αιτητών, είναι άκυρη και στερημένη

40

οποιοδήποτε αποτελέσματος.

5 Πριν προχωρήσω στην εξέταση των νομικών λόγων που εγείρονται στην κάθε προσφυγή, κρίνω σκόπιμο να αναφέρω εδώ ότι, των προσφυγών αυτών προηγήθηκε η προσφυγή αρ. 903/85 από τους ίδιους αιτητές, που αφορούσε τους διορισμούς με σύμβαση από 1 Σεπτεμβρίου, 1985, μέχρι 31 Νοεμβρίου, 1985, στη θέση Καθηγητή Σωματικής Αγωγής στη Μέση Εκπαίδευση των ιδίων ενδιαφερομένων προσώπων. Αυτοί οι διορισμοί ακυρώθηκαν και η απόφαση δημοσιεύεται ως *Kissonergis and Others v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 312. Πρέπει δε να λεχθεί ότι οι διορισμοί αυτοί έγιναν πριν τη θέσπιση του Νόμου ο οποίος δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 8 Νοεμβρίου, 1985. Ο λόγος ακύρωσης, που ήταν δεκτός από όλους τους διαδίκους συμπεριλαμβανομένων και των δυο ενδιαφερομένων προσώπων που εμφανίζονταν στην προσφυγή, ήτο ότι οι Κανονισμοί 5 και 10(2) των Περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Διδακτικών Προσωπικών) (Τροποτήσεις, Μεταθέσεις, Προαγωγές και Σχετιζόμενα Θέματα) Κανονισμών του 1970, όπως τροποποιήθηκαν από την Κ.Δ.Π. 250/1974, έπρεπε να τύχουν συμμόρφωσης μέχρι της κατάργησης ή της ακύρωσής των ως ultra vires και για το λόγο ότι ο λόγος που δεν τήρησε η Επιτροπή τη σειρά προτεραιότητας ήτο η σύσταση του Υπουργείου Παιδείας που ισοδυναμούσε με "υπόταξη της άσκησης των εξουσιών της", που κατ' ανάγκη οδηγούσε σε ακυρότητα ως απόφαση που δεν προήρχετο από το όργανο που καθόριζε ο Νόμος.

Οι αιτητές ήταν υποψήφιοι Καθηγητές Σωματικής Αγωγής. Μετά την καταχώρηση της προσφυγής αρ. 903/85 που κατάληξε στην πιο πάνω ακυρωτική απόφαση, πληροφορήθηκαν από την Επιτροπή ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα διορίστηκαν και πάλι με σύμβαση με δυο ξεχωριστές και αυτοτελείς αποφάσεις της ημερομηνίας 25 Νοεμβρίου, 1985 και 2 Απριλίου, 1986 και καταχώρησαν στις 2 Σεπτεμβρίου, 1986 την προσφυγή αρ. 554/86. Οι διορισμοί αυτοί έγιναν σύμφωνα με το άρθρο 3(1) του Νόμου.

Η σχετική απόφαση της 25 Νοεμβρίου, 1985 είναι η ακόλουθη:

"1. Διορισμοί με Σύμβαση

40 Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, ενόψει του έγγραφου του Υπουργείου Παιδείας με αρ. 115/85 και ημερ. 22/11/85 επιλαμβάνεται του θέματος της πλήρωσης με σύμβαση αριθμού θέσεων καθηγητών/εκπαιδευτών.

Η Επιτροπή έχοντας υπόψη το άρθρο 3(1) του Νόμου 161/85 'Περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών με σύμβαση (Διορισμός σε θέσεις στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία) του 1985' και αφού μελέτησε τις αιτήσεις των υποψηφίων για διορισμό στις εν λόγω θέσεις που περιλαμβάνονται στους οικείους πίνακες διοριστέων και ειδικότερα εκείνων οι οποίοι έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για τέτοιο διορισμό και αφού έλαβε υπόψη τα προσόντα και την πείρα των υποψηφίων, όπως επίσης και όλα τα σχετικά στοιχεία που υπάρχουν στους φακέλους των υποψηφίων, βρίσκει ότι οι ακόλουθοι είναι οι καταλληλότεροι για διορισμό με σύμβαση στις υπό πλήρωση θέσεις λόγω του ότι διαθέτουν διδακτική πείρα και ιδιαίτερα άμεση γνώση των εκπαιδευτικών και διδακτικών συνθηκών των σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης της Κύπρου.

5

10

15

Γι' αυτό και αποφασίζει να προσφέρει διορισμό με σύμβαση στους ακόλουθους από 1/12/85 μέχρι 31/3/86...."

Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα βρίσκονταν στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία κατά την 1 Δεκεμβρίου, 1985 και η Επιτροπή σε συνεδρίασή της στις 16 Μαΐου, 1986 αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 3(2) του Νόμου, το διορισμό των ενδιαφερομένων προσώπων από τις 8 Νοεμβρίου, 1985 σε προσωρινή θέση στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία. Το σχετικό πρακτικό της Επιτροπής (Παράρτημα Α) αναφέρει:

20

25

"2. Διορισμοί

Η Επιτροπή, ενόψει του εγγράφου του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας με αρ. 115/85/2 και ημ. 15/5/86 και με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 3(2) του Νόμου 161/85 αποφασίζει όπως οι ακόλουθοι καθηγητές και εκπαιδευτές που περιλαμβάνονται στον πίνακα που ετοιμάστηκε από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας και οι οποίοι υπηρετούσαν με σύμβαση την 1.12.85 διοριστούν από 8.11.85 σε προσωρινή θέση στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία"

30

35

Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα περιλαμβάνονταν στους πίνακες που ετοιμάστηκαν από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας και διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή, όπως προνοεί το εδάφιο 2 του άρθρου 3 του νόμου. Το άρθρο 3 του Νόμου προβλέπει:

40

"3.-(1) Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως (Αρ.

2) του 1985 ή οποιουδήποτε άλλου Νόμου ή Κανονισμού ο οποίος αφορά στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία, σχετικά με τις μεθόδους και διαδικασίες πλήρωσης θέσεων στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία, η Επιτροπή δύναται κατά δια-
κριτική εξουσία να προβαίνει σε διορισμούς εκπαιδευτικών
λειτουργών με σύμβαση.

(2) Κάθε εκπαιδευτικός λειτουργός με σύμβαση ο οποίος βρίσκεται στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία κατά την 1η Δεκεμβρίου, 1985 και ανεξάρτητα του αν η υπηρεσία του ήταν συνεχής ή διακεκομμένη, διορίζεται από την Επιτροπή από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος Νόμου στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, σε κατάλληλη θέση στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία σύμφωνα με τις πρόνοιες των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως (αρ. 2) του 1985 και σύμφωνα με τους πίνακες που ετοιμάσθηκαν και θα διαβιβαστούν από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας προς την Επιτροπή."

Στην προσφυγή αρ. 554/86 εγείρεται προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή αυτή είναι εκπρόθεσμη.

Οι αιτητές προσβάλλουν τις δυο αποφάσεις που ανάφερα πιο πάνω, ημερομηνίας 25 Νοεμβρίου, 1985 και 2 Απριλίου, 1986 και η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου, 1986, μετά την εκπνοή της προθεσμίας των 75 ημερών που προβλέπεται από το άρθρο 146.3 του Συντάγματος. Είναι η θέση των αιτητών ότι μόνο η απόφαση της Επιτροπής της 16 Μαΐου, 1986 δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 3 Οκτωβρίου, 1986. Οι αποφάσεις της 25 Νοεμβρίου, 1985 και 2 Απριλίου, 1986 δε δημοσιεύθηκαν και η προσφυγή αρ. 554/86 καταχωρήθηκε όταν περιήλθε σε γνώση των αιτητών μετά από αλληλογραφία και συγκεκριμένα μετά την επιστολή της 23 Ιουνίου, 1986 (Παράρτημα Χ) της Επιτροπής προς το δικηγόρο των αιτητών, όπου για πρώτη φορά γνωστοποιούσε τις αποφάσεις αυτές.

Τα γεγονότα όπως βρίσκονται ενώπιό μου δεν αποδεικνύουν την πλήρη γνώση των αιτητών για τις προσβαλλόμενες διοικητικές πράξεις.

Τα γεγονότα που κινούν την προθεσμία της αιτήσεως ακυρώσεως είναι η δημοσίευση ή κοινοποίηση ή η πλήρης γνώση της διοικητικής πράξης και στην υπό εξέταση υπόθεση, μια και δεν υπήρξε δημοσίευση ή κοινοποίηση, η προθεσμία αρχίζει από την

πλήρη γνώση για την οποία δεν υπάρχουν άλλα στοιχεία, εκτός η επιστολή Παράρτημα Χ, στην οποία αναφέρθηκε πιο πάνω. Επομένως η προδικαστική αυτή ένσταση απορρίπτεται.

Έχω ήδη αναφέρει ότι οι προσβαλλόμενοι διορισμοί έγιναν μετά την ψήφιση του Νόμου σε αντιδιαστολή με τους διορισμούς που ήταν αντικείμενο της προσφυγής αρ. 903/85, που έγινε πριν και επομένως βασιζέτο σε διαφορετικό νομικό καθεστώς. Δεν εγείρεται επομένως θέμα συμμόρφωσης ή μη της Διοίκησης προς την απόφαση *Kissonergis* (πιο πάνω), ούτε και εγείρεται θέμα δεδιδασμένου. Επιπρόσθετα οι διορισμοί με σύμβαση έγιναν κάτω από το άρθρο 3(1) του νόμου, το οποίο έδιδε διακριτική ευχέρεια στην Επιτροπή να προβεί σε διορισμό με σύμβαση "κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις των άλλων Νόμων και Κανονισμών", όπως αναφέρεται ρητά στο εδάφιο 1 του άρθρου 3 του Νόμου. 5
10
15

Η δε Επιτροπή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια αφού μελέτησε τις αιτήσεις των υποψηφίων για διορισμό που περιλαμβάνόταν στους οικείους πίνακες διοριστέων και ειδικότερα όσων ξεδήλωσαν ενδιαφέρον για τέτοιο διορισμό, πράγμα που σημαίνει σύγκριση όλων των υποψηφίων, συμπεριλαμβανομένων και των αιτητών. 20

Επομένως η προσφυγή αυτή αποτυγχάνει.

Στην προσφυγή αρ. 754/86 εγείρεται προδικαστική ένσταση ότι οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρο. 25

Οι προσβαλλόμενοι διορισμοί έγιναν, όπως έχουμε ήδη αναφέρει, με βάση το άρθρο 3(2) του νόμου και αναφέρονταν σε "εκπαιδευτικό λειτουργό με σύμβαση ο οποίος βρίσκεται στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία κατά την 1 Δεκεμβρίου, 1985". 30

Οι αιτητές δεν ανήκαν σε αυτή την κατηγορία των εκπαιδευτικών και επομένως δε νομιμοποιούνται να εγείρουν την προσφυγή αυτή και ζητούν διορισμό με βάση το άρθρο αυτό. Στο σημείο αυτό αναφορά μπορεί να γίνει στην υπόθεση *Δημοκρατία v. Χριστούδια* (1988) 3 C.L.R. 2622 και δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί, στην οποία αναφέρονται τα πιο κάτω: 35

"The applicants, therefore, in view of this statutory provision did not and could not have applied to be considered as candidates and the question arose whether they have a legitimate interest to challenge the appointment of persons made by virtue of the said Law. There is nothing in the situation to prevent the enactment of 40

5 legislation that does not provide for the advertisement of vacant posts and to that extent cannot be considered as being invalid on any ground. That being so, the applicants have no legitimate interest to challenge the appointments of the respondents who were appointed by virtue of the Law and in due compliance therewith."

10 Είναι φανερό ότι με την πιο πάνω απόφαση της Ολομέλειας έχει καθοριστεί νομολογιακά ότι κάτω από συνθήκες όπως αυτές που δημιουργούνται με το Νόμο, οι αιτητές που δεν μπορούν να υποβάλουν αίτηση για να θεωρηθούν, ως υποψήφιοι, δεν έχουν έννομο ενεστώς συμφέρον να προσβάλουν τους διορισμούς των ενδιαφερομένων προσώπων που διορίστηκαν κάτω από το Νόμο και σε συμμόρφωση των διατάξεων αυτών.

15 Επομένως η προσφυγή αυτή αποτυγχάνει, θα πρέπει δε να απορριφθεί και απορρίπτεται για το λόγο αυτό.

20 Επειδή εγείρεται όμως θέμα αντισυνταγματικότητας του Νόμου και παραβίασης της Αρχής της διακρίσεως των εξουσιών, θα μπορούσε να αναφερθεί σε συντομία ότι ο Νόμος αυτός δεν αφαιρεί καμιά αρμοδιότητα της Επιτροπής, αλλά ρυθμίζει την άσκηση των εξουσιών της να διορίζει εκπαιδευτικούς λειτουργούς. Σχετική είναι η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Χριστούδια** (πιο πάνω) όπου εξετάστηκε παρόμοιος ισχυρισμός σε σχέση με το άρθρο 5 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 και του Περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του 1985 (Νόμος αρ. 160 του 1985). Στην απόφαση αυτή στη σελίδα 2636 αναφέρονται τα πιο κάτω:

30 "No competence of the Commission is taken away by Law No. 160/85. It only regulates the exercise by the Commission, of its competence. The Commission exercises its competence of appointment. It has to consider how to proceed, under the provisions of section 3, to interpret the scheme of service, to inquire whether a candidate has the required qualifications, etc.

40 The power to appoint is not necessarily exercised by selection amongst the candidates who apply after an advertisement of the post that is one way of appointment. It may be that, in general, it is to be preferred, but the legislature is not precluded, by regulating the exercise of the competence of the Commission, to limit the class of candidates of persons to be appointed, provided that it does not infringe any provision of the Constitution.

In the special circumstances of this particular case, we find that there was no interference by the legislature with the competence of the Commission.

The principle of separation of powers was not violated in this respect." 5

Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί παραβίασης της αρχής της ισότητας, η απάντηση πάλι βρίσκεται στο σχετικό απόσπασμα από την απόφαση **Χριστούδια** στη σελ. 2638, όπου αναφέρονται τα πιο κάτω: 10

"Bare equality of treatment regardless of the inequality of realities is neither justice nor homage to the constitutional principle. Classification is for governmental or legislative judgment. It ordinarily becomes a judicial question only when it has been drawn and is then subjected to the relevant constitutional tests. Where objects, persons for transactions essentially dissimilar are treated uniformly, discrimination may result, for, in our view, refusal to make a rational classification may itself in some cases operate as denial of equality - (**State of Kerala v. Hadji K. Haji Kutty Naha** AIR 1969 SC 378, as per Shah, J.). 15 20

The same principles are enunciated in a number of judgments of the European Court of Human Rights and by the Greek Council of State (see, inter alia, Decision 3160/76, where it was said:- 25

Όυχ ήττον δεν αποκλείει η αρχή αυτή την ευρείαν ευχέρειαν του νομοθέτου όπως, αναλόγως προς την φύσιν του υπό ρύθμισιν θέματος και εν όψει των εκάστοτε ειδικών συνθηκών, προβαίνει εις την θέσπισιν διακρίσεων δικαιολογουμένων εκ της συνδρομής ειδικών περιπτώσεων ή εκ λόγων εξυπηρετούντων το γενικόν συμφέρον'. In Decision 1852/77 we read:- 30 35

Επειδή εν τω πλαισίω της διά του άρθρου 4 παρ. 1 του Συντάγματος καθιερουμένης αρχής της ισότητας παρέχεται εις το νομοθέτην ευρεία ευχέρεια όπως, συντροχουσών ειδικών εις δεδομένην περίπτωσιν συνθηκών, θεσπίζει, κατά παρέκκλισιν από των γενικώς ισχυόντων κανόνας ειδικούς βάσει αντικειμενικών κριτηρίων δικαιολογουμένους εκ γενικωτέρου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, τούτο δε πάντως εντός των ακραίων ορίων, πέραν των οποίων η ρύθμισις 40

αντίκειται εις τον κοινόν περί δικαίου συναίσθημα."

Με βάση τα πιο πάνω μπορεί σίγουρα να λεχθεί ότι δεν παραβιάζεται η αρχή της ισότητας.

5

Όσον αφορά τον ισχυρισμό των αιτητών για την ανάγκη δημοσίας γνωστοποίησης των κενών θέσεων, πάλι η απάντηση δίδεται στην υπόθεση **Χριστούδια**, όπου λέχθηκε ότι:

10

"There is nothing in the situation to prevent the enactment of legislation that does not provide for the advertisement of vacant posts and to that extent cannot be considered as being invalid on any grounds."

15

Καταλήγοντας θα ήθελα να προσθέσω στα πιο πάνω ότι δεν φαίνεται να παραβιάζεται οποιοσδήποτε γενικός κανόνας διοικητικού δικαίου ή της νομολογίας μας. Ο Νόμος αρ. 161 του 1985 έθεσε διαφορετικά κριτήρια από τον Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμο του 1969 (Νόμος αρ. 10 του 1969).

20

Αναφορά πρέπει να γίνει επίσης στην απόφαση του Δικαστή κ. Κούρρη μεταξύ **Χριστάκη Κουφαλίδη και Άλλων ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 1784, όπου εκρίθη ότι το άρθρο 3(2) του Νόμου αρ. 161 του 1985 δεν είναι αντισυνταγματικό. Αναφορά επίσης μπορεί να γίνει και στην υπόθεση **Κρονίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 823, στην οποία ηγέρθησαν τα ίδια σημεία αναφορικά με το άρθρο 3(1) του Νόμου και διορισμών κάτω από το άρθρο αυτό και τα οποία απερρίφθησαν από τον Δικαστή κ. Σαββίδη με το σκεπτικό του οποίου συμφωνώ και στην οποία λέχθηκε ότι το σκεπτικό της απόφασης **Χριστούδια** εφαρμόζεται κατ' αναλογία και στο Νόμο αρ. 161 του 1985.

25

30

35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αυτές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται και οι επίδικες αποφάσεις επικυρώνονται. Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.